

TRACING THE TRAJECTORY OF THE CONCEPT OF KUDI IN TAMIL LITERARY SOURCES FROM SANGAM TO BHAKTHI ERA

தமிழ் இலக்கியப் புனைவுகளில் குடி கி.பி.8ஆம்
நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய தமிழ்ப்பனுவல்கள்

அ. மோகனா^{அ,*}

^அ தமிழ் துறை, தியாகராஜர் கல்லூரி, மதுரை- 625009, தமிழ்நாடு, இந்தியா.

A. Mohana^{அ,*}

^அ Department of Tamil, Thiagarajar College, Madurai- 625009, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author: mohana_tam@tcarts.in

Received: 30-04-2020, Accepted: 26-05-2020

Abstract: The major objectives sangam literature describe the theme and background of the people and the life style . sangam literature focus literature and humanity of their happy and sad. The design of the study is qualitative method. The findings shos that the people lived the that era they lived in high culture and tradition. In sangam era the people are highly lived for other human in nature. They loved the nature and protect the nature. A person lived and finally dead bittean the lifetime ho he lived and loved by others.

Keywords: literature, tombstone, kodittuni, Hearse.

ஆய்வுச்சாரம்: சங்க இலக்கியங்கள் மனிதனின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை உள்ள செய்திகளை உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது எனலாம். சூழலியல் சார்ந்த மக்கள் வாழ்க்கை இங்கு வெளிப்படுவதைக் காணமுடிகிறது. நிலம் சார்ந்த மக்களின் வாழ்வியலை வெளிப்படுத்துவதாக இவ்வாய்வு அமைந்துள்ளது. மனிதன் பிறரிடம் எவ்விதம் பழகுவது, ஒருவரின் இழப்பு அவனைச் சார்ந்தவர்களை எவ்விதம் பாதிக்கும், இழப்பின் வலி, இழப்பினால் வரும் கையறுநிலை ஆகியன தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

கருச்சொற்கள்: இலக்கியம், நடுகல், கோடித்துணி, பாடை

அறிமுகம்

எந்த ஒரு சமூகமும் வர்க்க முரண்பாடுகளின் ஒத்திசைவில் தொழிற்பட்டே அடுத்த கட்ட நகர்வை அடைகின்றது. தமிழ்மொழி பேசும் மக்கள் கூட்டமும் அதற்கு மாறுபட்டது அல்ல. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் இனக்குழு, கூட்டுச்சமுதாயம், அரசு, வணிக சமூகம் என இவற்றின் உள்மோதல்களில் தன் இருப்பைச் சமனிலைபடுத்திக் கொண்ட சமூகமாகத் தமிழ்ச்சமுதாயத்தைக் கூறமுடியும். இம் முரண்பாடுகள் குறித்த புரிதலைத் தமிழ்ச்செவ்வியல் இலக்கியப் பிரதிகள் மூலம் ஓரளவு பெறமுடியும்.

இன்றையச் சூழலில் தமிழ்ச்சமூகத்தின் தொல்லிலக்கியப்பிரதிகளின் மீதான வாசிப்புகள் பல தளங்களில் தொழிற்பட்டுவருகின்றன. அனைத்து விதமான வாசிப்பிற்கும் இடம் தருவதாக அப்பிரதிகள் அமைந்துள்ளதும் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய ஒன்று. இந்தப் பின்புலத்தில் இலக்கியப் பிரதிகளில் பதிவு செய்யப்படும் சொல் வடிவங்கள் குறித்த ஆய்வும் இங்கு அவசியமாகின்றது. இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்படும் சில குறிப்பிட்ட சொல்வடிவங்கள் அவ்வக்காலப் பண்பாட்டினைப் பிரதிபலிப்பனவாக உள்ளன.

பொதுவாக ஒரு மொழியில் வழங்கும் சொல் குறித்த ஆய்வை மேற்கொள்ளும்போது அது அச்சமூகத்தின் பண்பாட்டினூடாகவே பயணப்படும். ஏனெனில் எந்த ஒரு மக்கள் சமூகத்திடமும் ஒரு சொல் திடீரென தோன்றிவிடுவது கிடையாது. தொடர்ச்சியான புழக்கத்தினாலும், தொடர்ந்து வருகின்ற மரபினாலும் ஒரு பொருண்மை குறிப்பிட்ட வரையறுத்த ஒரு சொல்வடிவத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறது. அது கலைவடிவமான இலக்கியங்களிலும் பதிவு செய்யப்படுகின்றது. சங்க இலக்கியப் பிரதிகள் தொடங்கி கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு வரையிலான இலக்கியப் பிரதிகளில் 'குடி' என்கிற சொல்வடிவம், அது உணர்த்தி நிற்கின்ற பொருள் குறித்த சில விவாதங்களை இக்கட்டுரை முன்னெடுக்கின்றது. இதன்மூலம் இலக்கியப் பிரதிகளுள் மறைந்து கிடக்கும் வர்க்க முரண்பாடுகளை அடையாளப்படுத்தும் முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. மேலும் 'குடி' என்கிற சொல்வடிவம் அதன் பொருண்மையோடு ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் எத்தகைய ஊடாட்டங்களைக் கொண்டு தொழிற்பட்டு வந்துள்ளது என்பதையும் விவாதத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளது.

ஆய்வுமுன்னோடிகள்

தமிழ் இலக்கியங்களில் குடி மரபு மற்றும் திணைக்கோட்பாடு குறித்துப் பல்வேறு அறிஞர்களால் ஆராய்ந்து கட்டுரைகளும் நூல்களும் எழுதப்பட்டுள்ளன. பெரும்பாலும் சங்கஇலக்கியத்தை வைத்துமட்டும் குடி உருவாக்கம் பற்றி ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதற்குப் பின்னர்த்தோன்றிய திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், பக்தி இலக்கியம் ஆகியவற்றில் இச்சொல்லின் பொருண்மை பயன்பாடு குறித்து ஏதும் பெரிதான ஆய்வுகள் நிகழ்த்தப்படவில்லை.

குடி மரபு குறித்து விரிவான ஆய்வினை முன்னெடுத்த நூலாக கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி அவர்களின் பண்டைத்தமிழ்ச்சமூகம் (2010 நியூசெஞ்சரிபுக்கவுஸ்) வெளிவந்துள்ளது. இந்நூல் சங்க இலக்கியத்தை முழுமையாக திணைக்கோட்பாட்டு வடிவில் எடுத்துரைத்துள்ளது. குடி என்ற சொல் பொருண்மை குறித்தும் ஆராய்ந்துள்ளது.

தமிழண்ணல், சங்கமரபு (2009 சிந்தாமணி பதிப்பகம்) என்ற நூலின் மூலம் திணைச்செய்யுளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்ற கட்டுரை மூலம் திணை இலக்கியங்களின் வரலாறு எடுத்துரைக்கப்படுகிறது.

ஆய்வுநெறிமுறைகள்

இவ்வாய்வு பண்புசார் அணுகுமுறையில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாய்வில் நூலாய்வு அணுகுமுறை கையாளப்பட்டுள்ளது. நூலாய்வில் ஆய்வுக்கு தேவையான நூல்கள், கட்டுரைகள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு விளக்கமுறை அணுகுமுறையில் தரவுகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டு வரையிலான இலக்கியப் பிரதிகளில் ஒரு சில பிரதிகள் மட்டும் இங்கு கவனப்படுத்தப்படுகின்றன.

- பாட்டும் தொகையுமான சங்கப் பிரதிகள் (புறநானூறு, மதுரைக்காஞ்சி ஆகிய பிரதிகளை முன்வைத்து)
- திருக்குறள் (பொருட்பாலை முன்வைத்து)

- சிலப்பதிகாரம்
- தேவாரம் (நாவுக்கரசரின் பாடல்களை முன்வைத்து)

இவற்றுள் சங்கப் பனுவல்கள், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம் ஆகியன செவ்வியல் காலகட்டத்தைச் சார்ந்தவையாக இன்று அடையாளப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேலும் புறநானூற்றிலும், மதுரைக்காஞ்சியிலும் இச்சொல்வடிவம் பெரிதும் பயன்பட்டுள்ளது.

தொகைநூல்களில் ஒன்றாகவும், வேறுபட்ட வர்க்கங்கள் குறித்த பாடல்களின் தொகுப்புப் பிரதியுமாக இருப்பது புறநானூறு; நெடும்பாடல்களான பத்துப்பாட்டில் ஒன்றாகவும் வணிக வர்க்கத்தின் எழுச்சியை அடையாளப்படுத்திய தொல்பிரதியாகவும் இருப்பது மதுரைக்காஞ்சி. இவ்விரண்டு பிரதிகளும் வகைமாதிரிச் சான்றுகளாக ஆய்விற்கான தரவுகளாகின்றன. அடுத்து சமண, பௌத்த தத்துவ மரபினூடாக அரசர்களுக்கு வகுக்கப்பட்ட சட்டதிட்டங்களைக் கொண்ட திருக்குறளில் 'குடி' என்கிற சொல்வடிவத்தின் பொருள் விரிவு கவனப்படுத்தப்படுகிறது. அரசகுலத்தினருக்கும் வணிகவர்க்கத்தினருக்குமான முரண்பாட்டை முன்வைத்த சிலப்பதிகாரத்தில் இச்சொல்வடிவம் தொழிற்பட்டமுறைமையும் குறிப்பிடத் தகுந்தது. இறுதியாக இவற்றிலிருந்து மாறுபட்டு முற்றிலும் வைதிக மயமானதொரு சூழலில் உருபெற்ற தேவாரப் பிரதிகள் இங்கு ஆய்விற்குக் கொள்ளப்படுகின்றன.

மேற்குறித்த இப்பிரதிகள் மூலம் கிடைக்கின்ற தரவுகளை முன்வைத்து 'குடி' என்கிற சொல்வடிவம் தனக்குள் கொண்ட பொருள் மாறுபாடுகளைச் சமூகவியல் வாசிப்பில் இக்கட்டுரை முன்னெடுக்கின்றது.

புறநானூற்றைப் பொறுத்தவரை, தொல்குடிச் சடங்குகளைப் பதிவுசெய்த புலவர்கள் இச்சொல் குறித்துக் கொண்டிருந்த கவனம். குடி என்பது இருப்பினைக் (Settlement) குறிப்பதாக இப்பாடல்களில் பயின்றுள்ளது. அள்ளூர் நன்முல்லையாரின் பாடலொன்று வருமாறு,

களிறுபொரக் கலங்கு கழன்முள் வேலி

யரிதுண் கூவ லங்குடிச் சீறா

ரொலிமென் கூந்த லொண்ணுத லரிவை

நடுகற் கைதொழுது பரவு மொடியாது

விருந்தெதிர் பெறுகுதில் யானே யென்னையு

.... வேந்தனொடு

நாடுதரு விருப்பகை யெய்துக வெனவே. (புறம்.306)

நடுகல் வழிபாட்டினைக் குறித்த செய்தி இடம்பெற்றிருக்கும் இப்பாடலில் கூவலங்குடிச் சீறார் என்பது மக்கள் வசிக்கின்ற இடத்தைக் குறித்தாக உள்ளது. ஐயூர் முடவனார் பாடிய பாடலிலும் (314) நடுகல் வழிபாடு தொடர்பான செய்தி வருகின்றது அப்பாடலும் குடி என்பதை இருப்பு என்கிற பொருண்மையிலேயே கொண்டுள்ளது. ஆலத்தூர் கிழாரின் 324ஆம் பாடல், மதுரை அறுவை வாணிகனிடவேட்டனாரின் 329 ஆம் பாடல் ஆகிய பாடல்களும் குடி என்ற சொல்லினை இருப்பு என்னும் பொருளிலேயே பயன்படுத்தியுள்ளன.

மாங்குடி கிழார் பாடிய335ஆவது புறப்பாடலின் அடிகள் குடி என்கிற சொல்லினை அடுத்தகட்ட நகர்விற்குக் கொண்டு செல்கின்றன. பாடலடிகள் வருமாறு,

... குருந்தே முல்லையென்

நிந்நான் கல்லது பூவு மில்லை

கருங்கால் வரகே யிருங்கதிர்த் தினையே

சிறுகொடிக் கொள்ளே பொறிகிள ரவரையொடு

இந்நான் கல்லது...

துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பனென்

றிந்நான் கல்லது குடியு மில்லை...

இப்பாடல் குடி என்பதனை குறிப்பிட்ட இனக்குழு சார்ந்ததாக வரையறுக்கின்றது. அடுத்த நிலையில் குறுநிலமன்னர்களைப் பாடியுள்ள புலவர்கள் இச்சொல்லைத் தொழில்சார் வார்க்க முரண்களைக் குறிக்க பயன்படுத்தியுள்ளனர். (தொழில்சார் வர்க்கமுரண்) (120,122,164,170,202,375) மூவேந்தர்களைப் பாடியுள்ள புலவர்கள் 'குடி' என்கிற சொல்குறித்துக் கொண்டிருந்த ப்ரக்ஞானது குறிப்பிட்ட அப்பேரரசரின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட மக்கள், அம்மன்னரி வம்ச பாரம்பரியம் ஆகியற்றை முன்னெடுப்பதாக உள்ளது. (24, 35, 43, 45, 58, 393) மூவேந்தர்களும் இச்சொல்லிற்கு அளித்துள்ள வரையறை தத்தம் பாரம்பரிய புகழினைக் குறிப்பதாக இருக்கின்றது. (71, 72, 75, 183) என்கிற அடிப்படையில் அணுகப்படுகிறது.

மாங்குடி மருதனாரின் மதுரைக்காஞ்சியிலும் (அடி:123, 131, 137, 167, 346, 577, 766) இச்சொல் வடிவத்தின் ஊடாட்டத்தைக் கவனப்படுத்த வேண்டிய தேவையுள்ளது.

திருக்குறளில் குடி என்பது முற்றிலும் உயர்ந்தோரின் குடிப்பெருமைக்கான சொல்லாக மாற்றமடைகின்றது. உயர்ந்தோரின் பண்புகளை விளக்குவதாகவே பொருட்பாலில் குடிமை, குடி செயல்வகை ஆகிய அதிகாரங்கள் கட்டமைக்கப் பட்டுள்ளன. குடிமை அதிகாரத்தில்

ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்றும்

இழுக்கார் குடிப்பிறந்த தார் (952)

என்கிறார் வள்ளுவர். ஒழுக்கமுடைமையும் மெய்ம்மை கூறுதலும் அற்றம் மறைத்தலாகிய நாணமுடைமையும் ஆகிய இம்மூன்றினையும் தப்பார் உயர் குடிப்பிறந்தார் என்று உரைசெய்கிறார் மணக்குடவர். ஆக உயர்ந்த குடிப் பிறந்த மக்களுக்குரிய பண்புகளாகவே ஒழுக்கம், வாய்மை, நாணம் ஆகியவை கூறப்பட்டுள்ளன. குடிசெயல்வகை அதிகாரத்தில்

ஆள்வினையும், ஆன்ற அறிவும், என இரண்டின்

நீள் வினையான், நீளும் குடி. (குறள்.1022)

குடி செய்வல்' என்னும் ஒருவற்கு, தெய்வம்

மடி தற்று, தான் முந்துறும். (குறள்.1023)

குடி செய்வார்க்கு இல்லை, பருவம்; மடி செய்து,

மானம் கருத, கெடும். (குறள்.1028)

இடுக்கண் கால் கொன்றிட, வீழும்-அடுத்து ஊன்றும்

நல்ஆள் இலாத குடி. (குறள்.1030)

ஆகிய நான்கு குறட்பாக்களிலும் குடி என்ற சொல்லானது உயர்ந்தோரின் பாரம்பரியத்தை உணர்த்துவதாகவே உள்ளது. குடிப்பெருமையைக் காப்பதற்கு செய்ய வேண்டிய செயல்களைத் தொகுத்துக் கூறுவதாகவே திருக்குறளில் குடிசெயல்வகை அதிகாரம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சிலப்பதிகாரத்திலும் பாரம்பரிய பெருமையை உணர்த்தும் நிலையிலும் குடும்ப அமைப்பினைக் குறிப்பதாகவும் இச்சொல்வடிவம் பயின்று வந்துள்ளது. அடிகள் வருமாறு,

பதினாறு அறியாப் பழங்குடி கெழீஇய-15 (மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்)

பெருநிலம் முழுதானும் பெருமகன் தலைவைத்த

ஒருதனிக் குடிகளொடு உயர்ந்தோங்கு செல்வத்தான்

வருநிதி பிறர்க்கு ஆர்த்தும் மாசாத்து வான்என்பான் -31-33- (மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்)

குலத்திற் குன்றாக் கொழுங்குடிச் செல்வர்

அத்தகு திருவின் அருந்தவம் முடித்தோர்-- 8-9 (மனையறம்படுத்த காதை)

பெருங்குடி வாணிகள் பெருமட மகளே. --76 (மனையறம்படுத்த காதை)

அரைசுகெடுத்து அலம்வரும் அல்லற் காலை,

கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப

அறைபோகு குடிகளொடு ஒருதிறம் பற்றி-11-13 (அந்திமாலைச் சிறப்புசெய் காதை)

பீடிகைத் தெருவும், பெருங்குடி வாணிகர்

மாட மறுகும், மறையோர் இருக்கையும், 41-42 (இந்திர விழவு ஊர் எடுத்த காதை)

வீழ்குடி உழவரொடு விளங்கிய கொள்கை -43-5.(இந்திர விழவு ஊர் எடுத்த காதை)

குலம்தரு வான்பொருள் குன்றம் தொலைந்த-70-(கனாத்திறம் உரைத்த காதை)

உருவும் குலனும் உயர்ப்பேர் ஒழுக்கமும்

பெருமகன் திருமொழி பிறழா நோன்பும்

உடையீர் என்னோ உறுக ணாளரின் 46-48 (நாடுகாண் காதை)

ஒடியா இன்பத்து அவர்உறை நாட்டுக்

குடியும் கூழின் பெருக்கமும் அவர்தம்

தெய்வக் காவிரித் தீதுதீர் சிறப்பும் 6-8--(கட்டுரை)

இமிலே நெதிரந்த திழுக்கென அறியான்

தன்குலம் அறியுந் தகுதியன் நாதலின்-100-101(கொலைக்களக் காதை)

மன்பழி தூற்றுங் குடியதே மாமதுரைக்-28 (ஊர்குழ் வரி)

ஏசாச் சிறப்பின் இசைவிளங்கு பெருங்குடி

மாசாத்து வாணிகள் மகனை யாகி-57-58 (வழக்குரை காதை)

அடிதொழு திறைஞ்சா மன்ன ரல்லது

குடிபழி தூற்றுங் கோலனு மல்லன்-33-34 (கட்டுரை காதை)

வீயாத் திருவின் விழுக்குடிப் பிறந்த

தாய வேந்தர் தம்முள் பகையுற-143-144 (கட்டுரை காதை)

முடிகெழு வேந்தர் மூவ ருள்ளும்

படைவிளங்கு தடக்கைப் பாண்டியர் குலத்தோர்-1-2(கட்டுரை)

சிறுகுடியீரே! சிறுகுடியீரே!

தெய்வம் கொள்ளுமின், சிறுகுடியீரே!(குன்றக் குரவை)

குடி புரவுண்டும் கொடுங்கோல் அஞ்சி,

மன்பதை காக்கும் நன் குடிப் பிறத்தல்

துன்பம் அல்லது, தொழுதகவு இல்'(காட்சிக் காதை)

முது நீர்க் காவிரி முன் துறைப் படுத்தல்,

மறத் தகை நெடு வாள் எம் குடிப் பிறந்தோர்க்கு,

சிறப்பொடு வநுஉம் செய்கையோ அன்று,(காட்சிக் காதை)

முது குடிப் பிறந்த முதிராச் செல்வியை

மதிமுடிக்கு அளித்த மகட்பால் காஞ்சியும்,(காட்சிக் காதை)

பகை அரசு நடுக்காது, பயம் கெழு வைப்பின்

குடி நடுக்குறாஉம் கோலேன் ஆக'(கால்கோள் காதை)

முடி புறம் உரிஞ்சும் கழல் கால் குட்டுவன்

குடி புறந்தருங்கால் திரு முகம் 9 (நடுகல் காதை)

காப்பியத் தொல் குடிக் கவின் பெற வளர்ந்து, (வரந்தரு காதை)

ஓடியா இன்பத்து அவர் உறை நாட்டுக்

குடியின் செல்வமும், கூழின் பெருக்கமும், (வரந்தரு காதை)

ஏற்றத்தாழ்வுகள் மிகுந்திருந்த சமுதாய அமைப்பில் உயர்நிலைமிக்க அந்தணர் குடியும், அரசர் குடியும், வணிகக்குடியும் தொல்குடி, முதுகுடி, விழுக்குடி, நன்குடி, பெருங்குடி எனப் போற்றப்பட்டுள்ளமையைச் சிலம்பில் காணமுடிகின்றது.

அரசருக்கு முறையாக வரி செலுத்துதல் குடிகளின் கடமை என்பதனையும் அங்ஙனம் செலுத்தாது அரசனின் வீழ்ச்சியை எதிர்நோக்கும் குடிகள் கடமையிற்பிறழ்ந்த குற்றம்சார் குடிகள் எனவும் இளங்கோவடிகள் பதிவு செய்துள்ளார்.

அரைசுகெடுத்து அலம்வரும் அல்லற் காலை,

கறைகெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப

அறைபோகு குடிகளோடு ஒருதிறம் பற்றி-11-13(அந்திமாலைச் சிறப்புசெய் காதை)

என்னும் அடிகளுக்கு ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டார் வகுத்துள்ள உரை இக்கருத்தை நன்கு விளக்கியுள்ளது.

“கறை கெழு குடிகள் கைதலை வைப்ப - இறை செலுத்துதற்குப் பொருந்தியுள்ள குடிகள் துயரமுற, அறைபோகு குடிகளோடு ஒரு திறம் பற்றி - அங்ஙனம் இறை செலுத்தாது கீழறுத்தல் செய்யும் குடிகளை ஒரு தலையாகப் பற்றி, வலம்படு தானை மன்னர் இல்வழி - வெற்றி பொருந்திய சேனையையுடைய வேந்தர் இல்லாத இடமறிந்து, புலம்பட இறுத்த விருந்தின் மன்னரின் - அவர் நிலமெல்லாம் கெடும்படி புதிதாக வந்து தங்கிய குறுநில மன்னர்போல”

கறை - கடமை; வரி. துயருற என்பதனைக் கைதலை வைப்ப என்பதனாற் குறிப்பிட்டார். விருந்தின் மன்னர் குடிகொன்றிறை கொள்வாராகலின் வரி செலுத்துங் குடிகள் துயருறுவாரென்க. அறை போதல் - கீழறுத்தல் ; உட்பகையாய்ப் பகைவர்க்கு உதவி செய்தல். ஒரு -- ஐ. இல்வழி - இல்லாதவிடம் ; ஈண்டுக் காலத்தை உணர்த்தி நின்றது. குறுநில மன்னரை விருந்தின் மன்னர் என்ற மையால் தானை மன்னர் தொன்றுதொட்டு வருவோர் என்பதா யிற்று. “என்னும் விளக்கம் மூவேந்தர் தொல்குடி என்றழைக்கப்பட்டதன் காரணத்தைத் தெளியச்செய்கிறது.

தமிழ்ச்சமூகத்தில் வைணவ இயக்கச் செயல்பாடு சைவ இயக்கங்கள் அளவிற்குப் பேசப்படவில்லை. மேலும் வணிக, அரசர், நிலப்பிரபுத்துவ சமூகங்களின் உள்முரண்பாடுகளைத் தெளிவுபடுத்த ஆழ்வார்களின் பிரதிகளைக் காட்டிலும் நாயன்மார்களின் பிரதிகளே பெரிதும் உதவுகின்றன. அதிலும் குறிப்பாக ‘உழவாரத்தொண்டு’புரிந்த நாவுக்கரசரின் தேவாரப் பிரதிகள் மிகுந்த கவனத்திற்குரியனவாக உள்ளன. நிலப்பிரபுத்துவ மேலாண்மையின் உச்சகட்டத்தை நாவுக்கரசரின் பாடல்கள் உணர்த்திநிற்கின்றன. வேளாள சமூகத்திற்கும், அடித்தட்டு மக்களுக்குமான உள்முரண்களைச் சமன்படுத்தி வணிக நிறுவனச் செல்வாக்கிற்கு (சமணம்) எதிராக அனைத்தையும் சைவத்திற்குள் கொண்டுசேர்க்கும் முயற்சியினை மேற்கொண்டவர் நாவுக்கரசர். தேவாரப் பிரதிகளில் தலங்களின் பெயர்களைக் குறிக்க பொதுநிலையில் இச்சொல்வடிவம் வழங்கினாலும் பாடல்களினுள் இச்சொல்வடிவம் பெறுகின்ற பொருண்மை நுட்பமானது. வர்க்கமுரண்பாடுகளை வெளிப்படுத்துவது. நாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் இந்த இருநிலைகளில் இச்சொல்வடிவ ஊடாட்டத்தை மதிப்பிட வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. நாவுக்கரசரின் ஆறாம் திருமுறையின் மறுமாற்றத் திருத்தாண்டகப் பாடலொன்று வருமாறு,

நாம் ஆர்க்கும் குடி அல்லோம்; நமனை அஞ்சோம்;

நரகத்தில் இடர்ப்படோம்; நடலை இல்லோம்;

ஏமாப்போம்; பிணி அறியோம்; பணிவோம் அல்லோம்;

இன்பமே, எந்நாளும், துன்பம் இல்லை;

தாம் ஆர்க்கும் குடி அல்லாத தன்மை ஆன சங்கரன்,

நல் சங்க வெண்குழை ஓர் காதின்

கோமாற்கே, நாம் என்றும் மீளா ஆள் ஆய்க்

கொய்ம்மலர்ச் சேவடி இணையே குறுகினோமே (6:98:962)

இப்பாடலில் குடி என்பது அடிமை என்கிற பொருண்மையில் வந்துள்ளது. வர்க்க முரண்பாடானது காலந்தோறும் அடைந்துவந்துள்ள வளர்ச்சியினையும் மாற்றத்தையும் குடி என்னும் சொல்லின் ஊடாகப் புரிந்து கொள்ளமுடிகின்றது.

முடிவுரை

குடி என்கின்ற சொல்லானது கி.பி.எட்டாம் நூற்றாண்டு வரை இலக்கியப் பனுவல்களில் எவ்விதம் பயின்று வந்துள்ளது என்பதனை இக்கட்டுரை மூலம் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

REFERENCES

- Pathuppattu** (1889). Commentator Nachinarkkiniar, Dravida Rathnagara Achukudam, U.V.Saminatha Iyer publisher, Tamilnadu.
- Ilangovadigal (Au), (1892), **Silappathikaram**, Commentators Arumpatha Uriai, Adiarku nallar Urai, U.V.Saminatha Iyer (Publisher), Chennai.
- Parimelagar, (1937), **Thirukkural** Kazhagaveliyidu, Thirunelveli.
- Thiruavukkarasar Thevaram (1962), Kazhaga Veliyidu, Thirunelveli.
- Ilangovadigal (Au), (1992), **Silappathikaram** N.M.Vengadasaminattar, Saradha Paublication, Chennai.
- Dhuraismibillai., Avai.,S.(1996). **Puranaanuru**, Kalagaveliyidu, Chennai
- Karthikesusivathambi, (2010), **pandai Tamil samukam**, New Century Book House, Chennai.
- Thamizannal, (2009). **Sangamarapu**, Sinthamani Pthippagam, Madurai.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2020. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

வராகை பதிப்பகம்